

[Udenrigsministeren.]

nr. 243 af 27. maj 1950 skal loven optages til revision senest i indeværende rigsdags-samling. Jeg har i overensstemmelse hermed den ære for det høje ting at fremsætte et forslag til lov om ændringer i lov om udenrigstjenesten.

Forslaget indeholder ikke ændringer af principiel betydning.

Ved den foreslåede ændring af lovens § 8, stk. 1, forhøjes antallet af udsendte tjenestemænd i udenrigstjenestens 4. og 5. lønningsklasse henholdsvis med 1 til 20 og med 3 til 22.

Baggrunden for dette forslag og et forslag på normeringsloven om oprettelse af nogle tjenestemandstillinger i udenrigsministeriet er den stigning af udenrigstjenestens arbejdsopgaver, der har fundet sted i årene efter krigen som følge af det stærkt voksende internationale samarbejde i forbindelse med de øgede bestræbelser for at fremme Danmarks eksport. Jeg kan til belysning heraf nævne, at der i 1938 fra udenrigsministeriet afsendtes 71 658 skrivelser, medens dette tal i 1952 var vokset til 185 227. I 1938 var der i udenrigsministeriet i de fem første lønningsklasser normeret 44 stillinger, i 1952 62. Medens arbejdsmængden i ministeriet i løbet af disse 14 år således steg med 158 pct., steg antallet af normerede stillinger kun med 41 pct. De foreliggende statistikker over arbejdsmængden ved repræsentationerne i udlandet sammenholdt med stigningen i antallet af normerede stillinger viser i det store og hele et lignende billede. Ministeriet har under disse omstændigheder måttet tilvejebringe den fornødne arbejdskraft dels ved i større omfang end tidligere også at lade egentlig sagbehandling udføre af kontorpersonale, dels, hvor dette ikke har været muligt, ved at forøge antallet af aspiranter til karrieren. Sekretæraspiranternes antal har i de sidste år svinget mellem 40 og 45; pr. 1. april i år vil 29 aspiranter opfylde betingelserne for at opnå fast ansættelse, medens med den afgang, der kan forudsættes mellem udenrigstjenestens tjenestemænd som følge af alder, kun 2 aspiranter vil kunne forvente fast ansættelse i indeværende år og to i det kommende år. Der er efter mit skøn ikke udsigt til, at arbejdsmængden vil aftage væsentligt indenfor en overskuelig fremtid, og jeg tillægger det derfor megen vægt, at

der i alt fald ved en udvidelse af antallet af de laveste tjenestemandstillinger i nogen grad rådes bod på denne uholdbare situation.

Ved de som § 8, stk. 2 og 4, foreslåede bestemmelser åbnes der adgang til at ansætte handels- og industriattachéer i tjenestemandstillinger for derigennem ved den i bemærkningerne til lovforslaget nærmere angivne motivering at knytte disse medarbejdere, der hidtil har været ansat på åremål, fastere til tjenesten.

Ved den ændrede affattelse af §§ 13 og 14 foreslås det endvidere af praktiske hensyn at foretage en vis udvidelse af den adgang, der er tillagt udenrigsministeriet til uden særskilt bevilling i det enkelte tilfælde at refundere valgkonsulers udgifter til kontorhold.

Jeg tillader mig angående disse bestemmelser såvel som angående de foreslåede bestemmelser om handels- og industriattachéer at henvise til bemærkningerne til forslaget.

I forbindelse med de foreslåede ændringer i udenrigsloven vil jeg gerne nævne, at det er under overvejelse at søge rigsdagens tilslutning til i større omfang end tidligere at møblere tjenesteboliger i udlandet. Tanken om at udstyre sådanne boliger med møbler, tæpper, gardiner og service og derigennem spare flytteudgifter var fremme allerede i 1921, men er hidtil på grund af de betydelige eengangsudgifter kun i begrænset omfang blevet realiseret. I de senere år har udenrigsministeriet imidlertid under hensyn til de uforholdsmæssigt store flytteudgifter, som prisstigningen har medført, stillet forslag om og opnået bevilling til at lade en række tjenesteboliger i udlandet helt eller delvis montere. Dette gælder først og fremmest på steder, hvor tjenestebolig findes i en staten tilhørende ejendom, men også på steder, hvor tjenestebolig har måttet indrettes i lejet ejendom, har man i et vist omfang ment at burde foretage sådan montering. Således kan jeg nævne, at der i fjor har fundet en fuldstændig montering sted af chefboligen ved gesandtskabet i New Delhi, til hvilken møbler er blevet fremstillet i Indien efter danske tegninger. Foruden hensynet til flytteomkostningerne må det også tages i betragtning, at færre og færre tjenestemænd i fremtiden kan forventes at råde over det nødvendige bohave til møblering af en chefbolig. Der foretages